

Sygn. akt V K 230/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 5.02.2018 r., na rozprawie

sprawy **L. S.**

urodzone (...) w P.

syna A. i A. z d. R.

oskarżonego o to, że: w nieustalonym bliżej czasie nie wcześniej niż od 01.02.2017 r., do 25.08.2017 r. w W. przy ul. (...), poprzez nielegalne podłączenie do instalacji elektrycznej, z pominięciem urządzenia pomiarowego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej na łączną kwotę 274,56 zł czym działał na szkodę firmy (...) w B.

tj. o czyn z art. 278 §5 kk

1. Oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278§5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 949,66 (dziewięćset czterdzieści dziewięć i 66/100) złotych.

Sygn. akt V K 230/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. S. jest właścicielem mieszkania przy ul. (...) w W. i tam zamieszkuje. W dniu 25 sierpnia 2017r. pracownicy Spółdzielni Mieszkaniowej w W. udali się pod w/w adres i ujawnili brak licznika prądu oraz nielegalne podłączenie do instalacji elektrycznej. Kontrola dokonana przez pracowników zakładu energetycznego wykazała, że licznik poboru energii został zdjęty w dniu 1 lutego 2017r. po rozwiązaniu z oskarżonym umowy na sprzedaż energii elektrycznej z powodu nieuregulowania długu (protokół ustnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i zeznania L. D., k. 3-4, 20-21, zeznania K. K., k. 6-7, protokół oględzin miejsca, k. 10-11, zeznania M. D., k. 25-27, kopia zlecenia zdjęcia licznika za dług, k. 28, odpis aktu notarialnego, k. 32-39, protokół kontroli, k. 40-41, materiał poglądowy, k. 69, zeznania M. M., k. 53-54).

Z opinii biegłego z zakresu instalacji elektrycznych wynika, że wartość nielegalnie pobranej energii elektrycznej w okresie od 1 lutego 2017r. do 25 sierpnia 2017r. roku - wyniosła 274,56 zł. Biegły uwzględnił okoliczność, że oskarżony

z uwagi na pracę często przebywał poza mieszkaniem i w związku z tym przyjął średnie dzienne zużycie prądu na poziomie 2,27 kW/h (opinia biegłego, k. 73-78).

Oskarżony Ł. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Podał jedynie, że w dniu 1 września 2017r. zawarł nową umowę na dostawę energii elektrycznej, mieszkanie zostało wyposażone w licznik. W dniu 1 grudnia 2017r. dokonał zapłaty należności za kradzież energii w kwocie 300 zł (wyjaśnienia, k. 32, 84, potwierdzenie przelewu, k. 116).

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, w świetle zeznań świadków i dokumentacji kontrolnej, nie budzi najmniejszych wątpliwości. Wyjaśnienia oskarżonego korelują w całości z materiałem dowodowym i stanowią z nim spójną całość.

Opinia biegłego w ocenie Sądu nie budzi żadnych zastrzeżeń, jest pełna i rzetelna, oparcie znajduje w wiedzy specjalistycznej, jak również w zasadach logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej.

Mając przywołane względy na uwadze należało uznać, że oskarżony Ł. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży energii opisanego w art. 278§5 kk. W rozumieniu tego przepisu kradzież energii polega na uzyskaniu w sposób bezprawny dostępu do cudzego źródła energii i przywłaszczeniu w ten sposób wartości majątkowej (pobieraniu pożytku bez zapłaty). Należy dodać przy tym, że kradzież energii jest przestępstwem bez względu na jej wielkość czy wartość wyrządzonej szkody (tak wyrok SN z dnia 26 lutego 2004 r., IV KK 302/03, Orz. Prok. i Pr. 2004, nr 7-8, poz. 2). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (por. A. Marek, Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553) [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2010, wyd. V).

Przy wymiarze kary Sąd zastosował względem oskarżonego art. 37a kk, który przewiduje możliwość orzeczenia kary grzywny albo ograniczenia wolności, gdy czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat. Przepis ten zakłada jak najszersze ograniczenie stosowania kary pozbawienia wolności, zarówno bezwzględnej, jak i przede wszystkim orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Mając to na uwadze, Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna odpowiada kwocie 30 zł. Sąd brał przy tym pod uwagę stopień zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, przejawiający się zwłaszcza w rodzaju i charakterze naruszonego dobra, sposobie i okolicznościach popełnienia czynu zabronionego, motywacji sprawcy oraz rozmiarze wyrządzonej szkody. Z jednej strony Sąd baczyl na dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna - k. 87), fakt współpracy z organami ścigania, w tym przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, jak również wolę oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody, czego dowodzi wpłata dokonana na rzecz PGE (dowód wpłaty – k. 116). Z drugiej strony na niekorzyść Ł. S. przemawiał długi okres, w jakim oskarżony dokonywał nielegalnego poboru energii elektrycznej a także motywacja jego czynu- wyłącznie chęć wzbogacenia się kosztem pokrzywdzonego, gdyż oskarżony czynu nie dopuścił się przecież z biedy. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze wysokość zarobków uzyskiwanych przez oskarżonego – około 3.000 złotych miesięcznie oraz okoliczność, że jest kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Uwzględniając fakt, że oskarżony Ł. S. naprawił w całości szkodę wyrządzoną zakładowi energetycznemu, wpłacając na jego rzecz kwotę 300 zł Sąd nie orzekał środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego PGE (...)B..

O kosztach orzeczono stosownie do treści art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).